

Kajaanissa Lauvantaina 18 p. Elokuuta.

Tilaukshinta:

Kaupungissa: 1/1 v. Sm. 3: —, 3/4 v. 2: 50, 1/2 v. 1: 75, 1/4 v. 1: —. Postissa: 1/1 v. 3: 60, 1/2 v. 2: 05, 1 kk. 46 p. Venäjällä 2 Rupl. Amerikassa 1 1/2 doll. Kaupungissa kotiin-kannosta 50 p. lisäys vuodelta. — Yksityisnumeron hinta 10 p:niä.

Toimitus:

K. Kokkonen. J. Hyvärinen.
(Vastaava.)

Kajaanin Lehti ilmaantuu joka keskiviikko- ja lauantai-aamuna klo 8.

Ilmoitushinta ensi sivulla 15 ja takasivulla 10 penniä pieneltä riviltä. — Ilmoitukset ovat jätettävät kirjapainoon viimeistään joka tiistai ja perjantai klo 1 i. p.

Ilmoitushinnat
eivät
Kajaanin Lehdessä
ole muuttuneet.
Ilmoitushinta: 15 p. etu- ja 10 p. takasivun riviltä.

Kirkollisia tietoja.

3:na Rukouspäivänä

Puolipäiväsaarna.

Kuolleita:

Talonl. Hilda Aliina Leinonen, Murto-mäeltä 11 v. 5 päivän.

Matkustavaisia.

Elokuun 15—17 p:nä.

Kestikievarissa: Herrat Jussila Haapa-vedeltä ja Manner Oulusta, kauppa- Lange ja hovineuvos Zandt Helsingistä. Matkailijahotellissa: maisteri Ailio Helsingistä, arkkitehti Brander Kiteeltä, tohtori ja rouva Clarke Englannista.

Kurssit.

Suomen pankki 14 p. Elof.

	Myynti- kurssi:	Osto- kurssi:
	M. p.	M. p.
Pietari a/v	267: 80	266: 66
Lontoo a/v	25: 43	25: 20
3 kk.	—	24: 98
Paris a/v	101: 10	100: 10
3 kk.	—	99: 10
Antwerpen a/v	100: 90	99: 90
3 kk.	—	98: 80
Hampuri a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	123: 30	121: 90
Lybekki a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	—	121: 90
Berlin a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	—	121: 90
Frankfurt am Main a/v	124: 10	123: 40
3 kk.	—	121: 90
Amsterdam a/v	209: 50	—
3 kk.	—	206: 50
Tukholma	139: 10	138: 50
Kristiania a/v	139: 10	138: 40
Köpenhamina a/v	139: 10	138: 40
New-York	5: 25	—

Päivälista.

Raastuvanoikeus ja Maistraati, istunto Maanantaisin kello 11 e.p.p.
Kaupungin pormestarin vastaanotto-aika klo 9—11 e. p. p.
Rahatoimikamarin kokoukset jokaisen kuukauden 1:nä arkipäivänä.
Rahatoimikonttori auki Maanantaisin kello 7:stä j.p.
Kansallisosakepankin konttori, rehtori Ticcanderin talossa, auki joka arkipäivä kello 10—12.
Säästöpankki Lauantaisin 6:ta j.p.
Sähkösanoma-konttori auki arkipäivinä 8—2 ja 5—7, Sunnuntaina 9—11 sekä 5—7.
Kansankirjasto: Sunnuntaina 3—6 j.p. Lukusali: Sunnuntaina 3—7 j.p.
Käsityölläis-Ammattikirjasto auki joka arkipäivä.

Lääkäri.

Piirilääkäri, Tri O. W. Wennerström vastaan ottaa sairaita kodissaan klo 9—11 e.p.p. ja 5—6 j.p.p.

Kajaanin Asianajotoimisto

ajaa asioita kaikissa maamme oikeuksissa ja virastoissa; laatii kauppa-, velka- ja välikirjoja, testamenttia, avioehtoja y. m.; toimittaa valvomis- konkurseissa; huolehtii asiakirjain jättämisistä virastoihin; saamisten perimisiä y. m.

Toimituksia vastaanotetaan talossa N:o 6 Torikadun varrella klo 9—10 e. pp. ja 4—6 j. pp.

Teetä

siivulla olevalla leimalla ja tavaramerkillä varustettua, saadaan kaikissa hyvin varustetuissa kauppapuodeissa.

Jokainen käärö sisältää tutkimustodistuksen.

— Tapa turma kohtauksia joka aika vuorokaudella.
Sairaat, jotka pyrkivät sairashuoneeseen otettaviksi, saapukoot sinne klo 1/2:12 päivällä.
Käynti sairashuoneella sairaitten tykönä on sallittu klo 9—10 ja 4—5.

Kajaanin postikonttori pidetään avoimena

Maanantaina, Tiistaina, Torstaina klo 9—12 e.p.p. ja 3—6 j. pp.
Keskiviikkona, Perjantaina, Lauantaina klo 9—12 e.p.p. ja 2—5 j. pp.
Sunnuntai- ja juhlapäivinä klo 9—10 e.p.p. ja 5—6 j.p.p.

Postien tulo-aika

Sunnuntaina a. p. Iisalmelta.
Maanantaina a. p. Kestilästä, Pulkkilasta, Iisalmelta ja Paltamosta sekä i. p. Kuhmoniemieltä ja Sotkamosta.
Tiistaina a. p. Iisalmelta.
Keskiviikkona a. p. Oulusta, Suomussalmelta, Puolangalta, Hyrynsalmelta, Ristijärveltä, Mieslahdelta ja Paltamosta.
Torstaina i. p. Kuhmoniemieltä ja Sotkamosta.
Perjantaina a. p. Iisalmelta.
Lauantaina a. p. Oulusta, Suomussalmelta, Puolangalta, Hyrynsalmelta, Ristijärveltä, Mieslahdelta ja Paltamosta sekä i. p. Sotkamosta.

Postien lähtö-aika

Sunnuntaina klo 7 j.p.p. Iisalmelle.
Maanantaina klo 9 a. p. Sotkamoon, klo 11 a. p. Paltamoon ja klo 10 i. p. Ouluun, Vaalaan, Säräisniemelle, Suomussalmelle, Puolangalle, Hyrynsalmelle, Ristijärvelle ja Mieslahdelle.
Tiistaina klo 9 a. p. Kestilään ja Pulkkilään.
Keskiviikkona klo 9 a. p. Kuhmoniemielle ja Sotkamoon; klo 11 a. p. Paltamoon ja klo 7 j. p. p. Iisalmelle.
Torstaina klo 10 j. p. p. Ouluun, Vaalaan, Säräisniemelle, Suomussalmelle, Puolangalle, Hyrynsalmelle, Ristijärvelle ja Mieslahdelle.
Perjantaina klo 7 i. p. Iisalmelle.
Lauantaina klo 9 a. p. Kuhmoniemielle ja Sotkamoon; klo 11 a. p. Paltamoon sekä klo 7 i. p. Iisalmelle ja Iisalmen kautta Ouluun.
Laivakulun aikana lähetetään postimerkeillä varustetut kirjeet laivoilla „Koitto“ ja „Elias“. Posti lähetetään 3/4 tuntia ennen laivain lähtöä.

Kirjelaatikot tyhjennetään.

Postikonttorin luona 5 min., muut 1/2 tuntia ennen postin lähtöä.

Ilmoituksia.

Kansallis-Osake-Pankin takäläinen konttori

pidetään maanantaina t. k. 20 p. auki kello 12—1 j. p. p.

Johtaja.

Eläinlääkäri.

Allekirjoittanut on tavattavissa kauppias Tolosen talossa joka päivä, varmimmin aamupäiväisin.

V. S. Trygg.

Vakuutus-Osakeyhtiö SKANDIA

myöntää Palo- ja Henkivakuutuksia (jälkimmäisiä osuudella yhtiön voittoon).
Rahasto noin Smk 57,000,000
Asiamiehiä:
Kajaanissa: K. Korhonen.
Iisalmessa: Vilho Hannus.
(S. S. I. 10,209.)

Kaikkia Kirjapainotöitä suorittaa joutuin ja halvalla Kajaanin Kirjapaino Kajaanissa.

A. Juntunen Kajaanissa suorittaa kaikkia nahkurin alalle kuuluvia töitä.

Kullervo, Tapaturmavakuutusosakeyhtiö.

Asiamies ERIK PIRINEN.

Merkkipäivä

tämän kaupungin ja paikkakunnan aika- kirjjoissa tulee olemaan ensi maanantai, jolloin miesseminaari täällä avataan. Kun täyden kerssin läpikäyneistä opettajista maassa kävi puute kowin tuntuwaksi ja fangen suuri määrä kouluja oli kaitellaisilta aloilta ja urilta koulu- alalle pitemmäksi tahi lyhemmäksi aikaa antautuneitten henkilöitten hoteilla, mistä seurauksena on koulujen jääminen wäkipäitten ilman opettajia ja opetta- jain alituinen waihteleminen ynnä yleensä epäwaka waiikutustarmo — „opettaja kun tekee koulun“ — niin oli luonnollista että koulualaa johta- wissa piireissä heräsi ajatus opettajain walmistulaitosten lisäämisestä. Koti- mainen hallituksemme siis wna 1896 ehdoitti hallitsijalle — kenties juuri freiwini ajassa — entisten wäiden semi- naarin lisäksi kahden uuden seminaarin perustamista, yhden mies- ja yhden naisopettajain walmistamista warten. Efitys woittikin arm. wawhistuksen ja niin awattiin uusi naisseminaari toi- meensa wiime syhyssä Heinolassa ja miesseminaari awataan, kuten sanottu, yllhuomenna täällä.

Kun meikäläisten puolelta heti näistä aikeista wiestin tänne saakka ehitettyä ryhdyttiin waiikutawiin paikkoihin saata-amaan tietoja toimeesta, että uusi miesseminaari tänne perustettaisiin, oli- wat siihen kylläkin puhuvat ja paina- wat syynsä. Ohihan näillä maankul- milla eristetyn asemansa wuofsi wuofi- jälkeen elinkeinoissa, taloudellisessa kehi- tyksessä, kulkuneuwoissa — mutta ennen kaikkea tunnettiin puutetta henkisen wil- jelyksen aloilla, kaiwattiin walistusta, jonka alhainen tila epäilemättä on tär- kein alku ja lähde kaikkeen muuhun masentawaan ja raihnaiseen — tun- nettiin ja nähtiin henkisten woimain puutetta kaikilla. Yhä selwemmäksi myöskin alkoi wuodesta wuoteen käydä että kowimmin kohtaa opettajain puute näillä seuduilla ja suurin profentti täy- den walmistuskursfin suorittamattomia opettajia oli pakko ottaa juuri näitten pohjois- ja koillis-Suomen jo waiku- tuksessa olewain ja wasta perustetta- wain kansakoulujen palvelukseen, koska etelämpää kotoihin olewat ja siellä kurs- finja suorittaneet opettajat eiwät juuri tahdo wihtyä näitten seutujen kouluisja eiwätkä siis antaudu palwelemaan täällä, waan pyrkivät wasta, keski- ja etelä-Suomeen. Edelleen tuottiin esiin, että Kajaani juuri näyttäisi olewan keskeellä sitä alaa — noin 300,000 asukkaalla — jonka opettajapuutteelle

ennen muita olisi huomiota pantawa ja että Kajaanin pieni, rauhallinen fiijamaan kaupunki, joka elantokustan- nufiintaan nähden ei wielä ollut ehti- nyt kumminkaan aiwan „ajan tafalle“ kohota, wastaifi niitä pää-afiallisia näkökantoja, mitkä maan entisiä semi- naareja sijoitettaessa owat tietääsemme määrääwänä olleet. Kulkuneuwoiltaan oltiin täällä wieläkin jälesä, waan onhan niinhinkin nähden jo waloisampi aika sarastamassa ja entäpä kun se- minaarin tänne sijoittaminen sekin ofaltaan olisi, ellei juuri painawana- kaan, niin ainakin jonain tekiänä lii- kereitin awaamistuumin toteuttami- selle etelästä käsin tänne.

Näin esiteltiin ja esitys woitti myö- tätuntoa ensin maan sanomalehdis- tössä miltei ykfimielisesti; tuumaan puuttuimat kansakoulun miehet koulu- hallitukfessa ja niin kehittyi wähtellen päätös ykfimielisesti kotimaisessa halli- tufessamme tämän seminaarin paikkaa lopullisesti määrättäessä toisten kilpai- lewain kaupunkien kesken.

Sannistumusta tekewä mieli roh- kaistuu jo paljaastaan fiiitäkin kun näkee ja tietää että omassa maassam- me ei enää näittenkään kulmatuntain tarpeille ja toiwomufille kohauteta ol- kapäitä ja myhähdetä kuten jo lopuil- leen jäätyneitten tundra-ain oloille, joissa ihmifellisellä kehityksellä ei enää juuri mitään työalaa ole, waan huomataan että kehityksen ehtoja ja tarpeita on täälläkin sellaisia, joita kannattaa ru- weta muun Suomen tafalle yhteisin woimin työjemällä kohoitamaan. Mutta wawfinkin tänä „fammuta finä, minä sytytän“-aifana tuntuu erit- täin lämmitäwältä, että sytytyswoimia lisätään paikkakuntiin, joitten tradit- fioonit fannumisen mahdollisuudesta näyttäwät puhuwan enemmän kuin monien muitten seutujen ifänmaas- samme. Tämän warmaan elämästi tuntee jokainen, kenellä näitten aifain ja tapausten waiheissa sekä wuofien kulussa ennentkin lienee jotain teke- mistä ollut kaitellaisien harrastusten aloilla oloissamme. Ja fikfi hän — fikfi me jokainen sanom- me uuden laitoksen, semi- naarin, opettajineen, oppi- laineen sydämen pohjasta ja lämpimin mielin terwe- tulleeeksi.

Kansakunnan woimain lisäystä tar- koittaa henkinen wiljelys, walistuksen ja henkisen tarmon korotus. Afia on siis juuri ja ala laaja, työ waikeaa ja hidasta, useimpa näköjään haihtuwaa olemattomiin. Mutta niin ei kuiten- kaan ole; ei huku kostaan hengen enempiä kuin ainentaan aloilla läm- möllä, wafaumufella ja hywän lopul- liseen woittoon luottamufessa tehty työ jäljettömiin, ei jää fiunaufetta, kun wain työssä alati muistetaan:

Jos ei Herrä huonetta rakenna, niin rakentajat tekewät turhaan työtä, ja jos ei Herrä kaupunkia warjele, niin wartiat hukkaan wawowat.

Wenäläisten häwityk- sistä Kajaanin lää- nissä.

Sanomalehdessä „Åbo tidningar“ vuodelta 1798 tawataan kertomus wenäläisten häwityksistä ja ryöstöistä Kajaanin läänissä, jonka eräs paikkakunnalla asuva henkilö on laatinut „tarhkojen tietojen“ perusteella, waikk'ei hänen nimeään ole lähemmin mainittu. Jos kohtakin kertomuksessa mainitut tapaukset ovat tunnetut niille, jotka ovat enemmän tutustuneet maamme historiaan, luulemme kuitenkin että sen lukeminen huwittaa monta paikkakuntalaista ja sen wuotfi julkaisemme sen tämän lehden palstoilla.

Tiedot wenäläisten julmista häwityksistä ovat hywin waillinaiset, kun niitä koskewat asiatirjat ovat häwint. Wanhin kertomus on vuodelta 1592, jolloin wenäläinen lauma häwitti maata Dulun pitäjään saakka ja poltti sen kirkon. Kuningas Erik XIV hallitessa muodostettiin Kajaanista erityinen seurakunta ja luultawasti ovat wenäläisten ryöstö- ja häwitykset tähän aikaan olleet tiheät, koska kerrotaan että he tappoiwat seurakunnan ensimmäisen papin, nimeltä Claus Rahia.

Maaliskuun 13 p:nä 1712 hyökkäsi wenäläinen joukko Kajaaniin, ryöstäen asukkaita; kirkkoherra maisteri Gabriel Cajanusta kidutettiin ja haavoitettiin ja tulin hoitaja nylhettiin elävänä. Molemmat kuoliwat kauhaisissa tuskissa. Samana vuonna saapui Kätkälmen linnasta Pielisen kautta lähetetty kolmesatamiehinen kassakajoukko äkkäaraamatta Kajaanin kaupunkiin. Kaupungin asukkaista murhattiin osa; toiset otettiin wangeiksi ja kaupungin eteläpuoli poltettiin poroksi, waan pohjoispuoli säästettiin kun se oli suojana linnan tykkejä vastaan, jota wenäläiset tällä kertaa eivät uskaltaneet häyryttää. Sitten kulkivat wiholliset Baltamon ja Sotkamon pitäjään, häwittiwät pappien ja säätyhenkilöiden talot ja weiwät mutanaan melkoisen määrän omaisuutta, kultaa, hopeaa y. m. Kaikki wangiit otetut asukkaat ja ryöstetty kassa kuletettiin Wenäjälle. Sotkamossa majailiwat wenäläiset Turunranta-nimisessä talossa, jonka omistaja majuri Simon Afleck jattui olemaan pois wirtamatkoilla. Täällä hupailiwat he raakamaisella tawalla juoden ja mäsäten sekä tappoiwat yhden wangiin joka kerta kun jonkun pyhimmän malja tuhjennettiin. Poislähtiesä wiettiin kaikki wialä eloon jääneet wankina Wenäjälle ja niiden joukossa oli myös majuri Afleckin kauris ja kunnallinen puoliso kaittine lapsineen.

Wuonna 1715 lähetettiin taas wenäläinen ratsujoukko, luvultaan kassisataa miestä Sawonlinnasta Kajaaniin, jossa ainoastaan linna enää oli häwittämättä. He tekivät tällä hyökkäyksen linnaa vastaan, waan sen päällikkö Mearman terwehti julmia wieraita niin tehokkaasti että he pikaisesti pakeniwat Baltamoon, missä he wanhin tapansa mukaan ryöstiwät, polttiwat ja häwittiwät sekä ottiwat wangiiksi niin monta asukasta kuin onnistuiwat saamaan. Samana vuonna on kokonainen ratsuwäkirykmentti wenäläisen kenraalin Schefchin'in johtamana saapunut Baltamoon, jossa se wiippi kolme wittkoa ryöstäen ja häwittäen. Baltamossa ollessaan lähetti kenraali monta kertaa ajutanttinsa Kajaaniin vaatimaan linnaa antautumaan. Tähän ei kumminkaan wastattu ja kun hänellä ei ollut tykistöä, ei hän uskaltanut ryhtyä linnaa piirittämään. Tammiukuun lopulla 1716 tuli 4000 miehin wenäläinen sotajoukko mainitun kenraali Schefchin'in johdolla linnaa wäkirykmentillä walloittamaan. Majuri Henrik Fieandt oli päällikkönä linnassa, ja sen puolustajina oli ainoastaan wiifitymmentä saivasta sotilasta, kun muutamia päiwä ennen wihollisen tuloa 60 sen paraimmista, wirtimmista sotilasta erään wänrikin johdolla oli lähetetty Sawoon. Kaikki säätyhenkilöt ja papit likiseuduilla sekä

kaupungin porwarit waimoineen ja lapsineen hakivat suojaa ja turvaa linnassa ja kotoisimat sinne omaisuutensa. Wiholliset asettautuiwat kummallekin joen rannalle, joten linna oli heidän keskellä. Piiritys kesti kuukauden ajan ja pommia sekä tulikuulia heitettiin linnaan yöt ja päiwät, waan linnan mainioa asema waahtoawan kosken keskellä sekä sen lujat muurit ja päällikön huolellisuus torjuiwat wihollisen hyökkäykset niin onnellisesti että yffi ainoa sotilas ammuttiin kuoliaaksi. Näinhätä tuottaa monestikin heikolle päällikölle woiiton ja hänen urhoollisuuttaan kehutaan aiheuttomasti. Fieandt, joka oli urhoollinen ja rehellinen mies, pelkäsi tätä wihollista paljon enemmän kuin wenäläisten armeijaa, jonka julman menettelyn hän oli oppinut tuntemaan. Hän päätti senwuotfi jättää linnan wihollisille seuraawilla wälypuheilla: 1:si että linnan urhoolliset puolustajat aseineen ja wenäläisten saattamana jaisiwat wihollisen ahdistamatta kullea kolmenkymmenen penikulman päässä olewan ruotsalaisen sotajoukon luo; 2:si että papeille, säätyhenkilöille ja porwareille myönnettäisiin oikeus wiedä mutanaan kaiken omaisuutensa sekä että heidän entiset talot jätetään heille rauhassa hallittawiksi; 3:si että linna kaittine ampumawaroinen jätetään wihollisille. Schefchin suostui mielellään näihin ehtoihin ja kirjoitti petollisen nimensä luowustuskirjan alle. Linnan warustuswäki marssi ulos, pakolaiset weiwät mutanaan omaisuutensa ja wenäläiset kohiteliwat heitä teeskennellyllä ystäwyydellä. Niin pian kuin linna oli luowutettu, käski Schefchin ryöstää antautuneita sanoen niiden omaisuuden kuuluan woittajalle. Itäänkuin willepedot hyökkäsiwat wenäläiset wankien päälle, riisuiwat heidät alastomiksi komassa talwipatkasessa ja weiwät heidät wangiittuina Baltamoon. Matkalla sinne käytytyiwät wenäläiset petomaisesti; wangiit, joita oli hantala kuljettaa, tapettiin säälimättä; wanhemmat erotettiin lapsistaan, ystäwät ja awiopoluisot nätiwat toisensa wiimeisen kerran. Wankien kyyneleet ja hätähuudot kiihoittiwät wain wihollisten iloa. He sitoiwat wangiit kassittain kahleihin sekä kuljettiwat heitä siten ensin Turkuun, Pietariin, Moskowaan ja wihdoin Siperiaan, missä he ankaraa menettelyä ja kaittelaisia kidutuksia kärsien joskus muisteliwat rakasta isänmaataan, jota he eiwat enään toiwoneet näkewänsä, eiwätkä kostaan unhottaneet majuri Fieandin miehuutta ja kunnollisuutta ja Schefchin'in wipillistä ja julmaa käytöstä. Sitten kun tämän seudun asukkaat oliwat joko murhatut tahi wankuteen kuljetut, heidän talonsa ja omaisuutensa ryöstetyt ja poltetut, käski wihollisjoukon päällikkö polttaa mitä wialä woi olla jäljellä. Näin poltettiin Baltamon ja Sotkamon pitäjät kirkkoineen poroksi ja Kajaanin linna räjähdettiin ilmaan sinne jääneellä ruutiwarastolla. Tämän kauhajan häwityksen jälkeen jäi koko Kajaanin läänin ainoastaan wiifi taloa.

Wuonna 1740 marsfi 4000 wenäläistä Neolan pitäjään, aikoen Kajaanin läänin kautta hyökätä Suomeen, waan eräs wanhja ja rikas wenäläinen nimeltä Tärhönen, ewäsi heidän johtajaansa kulkemasta tätä tietä Pohjanmaalle, koska suot ja rämeet, joita myöten tie kulki, siihen aikaan mufa oliwat mahdottomat yli mennä. Wenäläiset seurasiwat Tärhösen neuwoa ja tällä kertaa sai Kajaanin seutu olla rauhassa wihollisen häwityksistä. Tärhösen nimi säilyi kauan aikaa läänin asukasten kiitollisessa muistossa. Hänen hywää tarhoittama tefonja tuotti hänen oman perikatonsa. Häntä syytettiin nimittäin siitä että hän Kajaanin läänin ystäwänä oli esiänyt oman maansa sotajoukkoja sinne hyökkäämästä ja tuomittiin kolmen wuoden wankuteen Siperiasa. Wankudesta palattuaan huomasi hän talonsa häwitykksi ja omaisuutensa ryöstetyksi sekä sai köyhyydessä wietää elämänsä loppupäiwät.

1788 wuoden sodan alettua, hyökkäsi wenäläinen sotalauma Kuusamon pitäjään, poltti erään talon, kidutti sen emäntää sekä tappoi hänen lapsensa. Wuonna 1790 ryöstettiin Witimon kylää Sotkamon pitäjässä ja oli koto

Dulun ja Kajaanin läänit taaskin joutuneet wenäläisten julman häwityksen alaisiksi, ellei näiden läänien walpas päämies hywisä ajoin olisi ryhtynyt tehokkaihin toimiin maafuntansa suojelemiseksi.

Kansanwalistusrin- noista Kajaanin kih- lakunnassa.

1

Kansankirjastot.

(Jatt. wiime n:roon.)

Kaikkialla, missä keskustelukokouksia kirjastojen järjestämisestä on pidetty, on edellä esitetty suunnitelma herättänyt mieltymystä.

Kaikkialla on ensimmäisenä kysymyksenä ollut kunnan waikit. kannatusten saaminen, ja missä sellainen ennestään on olemassa, on sitä päätetty toettaa saada suuremmaksi. Kaikkialla muualla, paitsi Sotkamossa ja Säräsniemellä, on läsnäolijoilla kokouksissa ollut jotenkin hywät toiwet kunnan wakituisen kannatusten saawuttamisesta. Ja jollei yhdellä kertaa saanuteta mita toiwotaan, on asia otettava kunnassa taas wähdän ajan kuluttua uudestaan esille, ja sitä siihen saakka pidettävä wireillä kunnes saadaan wakituisen kannatus. Kaikkialla kuulee kyllä walitukia siitä miten kunnat ovat köyhät ja welskaantuneet, mutta se ei kuitenkaan juuri missään tunnu, jos pari sataa markkaa wuotuisesti uhrataan kirjaston hywäksi. Epäilemättä olisi wakituisen weroitus weroäyriin perusteella tässä kohdin paras warfintin kun esim. koirawero- ja wiinawerorahat näyttäwät monin paikoin oleman määrätty muihin hywiin tarfoituksiin. Täten ehkä myöskin paremmin selwäisi käsitys siitä miten läheisesti kirjastot kaittita seutulaisia koskewat.

Kunnan kannatusten oheissa on kaikkialla ollut kysymyksesä myöskin monenlainen yfityinen kannatus. On esim. päätetty koettaa rippis- ja kansakoululapsia koulusta päästessään, saada wapaachtoisesti uhraamaan jonkun summan kirjaston hywäksi. Useissa paikoissa onkin jo tapana että rippikoululapset täten uhraawat roponsa hywään tarfoitukseen ja onhan tuo erittäin paikallaan, heidän owat juuri siinä iässä, jolloin paraiten kirjastoa tarwitsewat.

Yleisesti on ollut myös kysymyksesä kannattajayhdistysten perustaminen, joiden jäsenet määräjän kuluessa wuosittain sitoutuwat awustamaan kirjastoa jollakin wapamäärällä. Warakkaampia henkilöitä warten on tawallisesti määrätty isompi kannattajamaku, köyhempinä warten pienempi, ja jikki pieni, että jokainen wähdäwäin on tilaisuudessa rupeamaan kannattajaksi. Nte kirjasto-aatteelle olisi epäilemättä suureksi eduksi, kun warfinaisen kansa täten saataisiin mukaan.

Suomusjalmella on päätetty koittaa saada seurakuntaan muuttawat ja siitä poistuwat henkilöt myöskin awustamaan kirjastoja.

Sitten on kaikkialla esitetty awustamisen yhtenä keinona iltamien, kansanjuhlien, arpajaisen pitäminen, wapaachtoinen keräys y. m.

Useimmissa paikoissa on heti ruwettu puuhaamaan joko iltamia tahi kansanjuhlia. Baltamossa on päätetty pitää ensi kesänä arpajaiset kirjaston hywäksi.

Lopuksi on tarwitaisissa päätetty pyytää apua muilta, ja tähän ei tietystikään ole tellään ollut mitään wastaanjanomista. On esim. arweltu woittawan tääntyä Kansanwalistus-Seuran, Ylioppilas-osaluntien, Dulun ja Kajaanin kansanwalistustoimikuntien, Kajaanin waltuusmiesten, Dulun lyseon towerikunnan y. m. puoleen awustuspyynnöillä.

Tämän oheissa on ollut keskustelun alaisena muuttikin kirjastoa koskewat seikat, kuten kirjojen warustaminen painetuilla lapuilla, joissa on lainausohjeet ja joita saa kansanwalistusseuralta halwasta hinnasta, lainausmaksun pois-taminen, joka köyhissä oloissa ehkäi-

sewästi waituttaa kirjojen lainaamiseen, y. m. y. m.

Kun asia on tarpeeksi kokouksissa pohdittu, on se sen jälkeen jätetty Kajaanissa Kajaanin kansanwalistustoimikunnan, jonka jäsenlukua on tätä warten lisätty, Sotkamossa ja Kuhmoniemiellä erityisten kirjastotoimikuntien huoleksi. Kaikkialla muualla on järjestetty erityiset kansanwalistustoimikunnat, joiden huomaan on jätetty kirjastokysymys ja kotikoulukysymys, joka on ollut esillä kokouksissa ja josta tullaan wasta tekemään selkoa, sekä wastaaisuudessa kaitti muuttikin paikkakunnan walistusrinnot.

Kokouksen päätöksistä on melkein kaikkialla pöytäkirjan ote jätetty toimikunnalle, ja on siinä tawallisesti ollut 5—6 eri suuntaan käypää toimenpidettä, joihin on päätetty ryhtyä kirjasto-kysymyksen perille-ajamiseksi.

Toimikunnille on määrätty aika, jonka kuluessa niiden tulee kokoontua. Nopea toiminta waituttaa innotuttawasti. — Gyrynsjalmella oli toimikunnan kokous seuraawana päiwänä ja waroja karktui kirjastolle jo parissa päiwässä useita kymmeniä markkoja ja myöskin useita kymmeniä kirjaston kannattajia.

Toiwottawasti tänä kesänä wireillepantu kirjasto-kysymys jo lähimmässä tulewaisuudessa tuottaa nähtäviä hedelmiä.

(Jatt.)

Seminaarille!

Opin ahjo, valon kehto kankahalla Kainunmaan

Valollasi valmistele Kainun kansa kukkimaan,

Ett'ei voisi mainen mahti, mahti idän ilkiön,

Sorrollansa syöstä meitä suotta suohon unho-yön.

Korkealle kohottaos valon lippu liehumaan!

Työskentele tueksemme, iki-iloks' isänmaan;

Kunnan työsi jälkeen kyllä koittawa on aamun koi,

Eikä työtäs hyinen halla surkastumaan saada voi.

Niinkuin ennen näillä mailla wuosi isäin veri tuo,

Niinpä nytkin wuotakohon veren lailla valon wuo,

Parannellen hallan haawat salomailla Suomenmaan

Kunnan kansan kunniaaksi, mahdiksemme maailmaan.

Hallan arat halmehemme waltas jalo woittakoon,

Syksy synkkä sydänmailta ikipäiwiks' poistukoon;

Talot, töllit kaikki Sulle awatkohot oviaan

Että pääsis valon wälke niihinkin jo tuikkimaan.

Kauan elä valon kehto kankahalla Kainunmaan,

Korkealle kohottaos valon lippus' liehumaan,

Kauan, kauan opin ahjo salomaille salamoi,

Kunnan työsi jälkeen kyllä koittawa on kansan koi!

Eeli S . . .

— **Metsänhoitolaitos.** Ehdolle Baltamon hoitoalueen metsänhoitajan wirtaan on metsänhoitohallitus asettanut ensi sijalle metsänhoitaja G. W. Forsströmin, toiselle metsänhoitaja R. E. Sundeli puoltolaupeella ja kolmannelle sijalle w. t. metsänhoitajan E. A. Grönbergin.

— **Huomiota herättävän maanwifjelyslokkeen** on Pietari Päiwärinta, tunnettu kirjailija, maatilallaan Yli-

mieskassa tehnyt. Hän on lannoitanut yhden hehtaarin alan wanhaa tinotepeltoa 200 kg:lla Ghilinsalpietaria, josta tulos on ollut hämmästyttävä. Sun lannoittamattomassa pellossa on tinoteita niin harwasia, että mies woi helposti kulkea siinä wahingoittamatta yhtäkään kortta, niin on sen sijaan lannoitetussa osassa heinä niin pitkää ja tiheätä, että se jo ennen kuffimista oli laossa. Kun lisäkaswun lannoitetussa maassa saattaa rohkeasti arwata 4,000 kg:ksi, jonka määrän tulewana talwena woi paikkakunnalla laskea maksawan ainakin 400 mt. ja kun 200 kg. Ghilinsalpietaria wähtineen maksoi 55 mt., niin on woihto lannoituksesta 345 mt. — Tulewana talwena aikoo P. toimeenpanna Ghilinsalpietarin yhteisoston. — Ghilinsalpietarin käyttämisestä saa tarkempia tietoja Arheniuksen suuresta maanwifjelysopista.

— **Suuri laivojen tilaus.** Mikäli „Sjens Kurjer“ tietää, on Wenäjän meriministeriö Erichton ja K:n laivo-waistämöltä Turussa tilannut wiifi 150 tonnin mittaisia miinalaivoja, joiden kunkin hinta lasketaan 250,000 ruplaksi.

— **D. Merikannon Amerikanmatkasta.** W. E:n 22 p:nä antoi D. Merikanto konsertin Calumetin uudessa teatterissa. Siitä kertoo „Amerikan Suometar“:

„Ohjelmaan kuului 18 numeroa, joista 16 suoritti herra Merikanto itse ja katti Suomen Säwel prof. Mustosen johdolla. Herra Merikanto osotti täydellisesti hallitsemansa alaansa ja suoritti esittämänsä kappaleet tawalla, joka todisti että hän on ensimmäisiä alallaan. Yleisökin täydellisesti kätti sen, sillä useita kertoja huudettiin kiffä. Suomen Säwel lauloi ansiookkaasti.“

Kappaleista, joita hra Merikanto itse on säweltänyt, soitti hän seuraawat: „Resällän tunnelma“, „Walse a la Chopin, Lied ohne Worte, Fantasię Mazurka, Mä itte äitini, Sä kaswoit neito, Kuules mun kulta äitini sekä Mä oksalla ylimmällä.“

Toisen konserttinsa antaa hän heinäf. 27 tai 28 p. josjakin kirkossa tällä paikkakunnalla. Silloin soittaa hän hiljattain säweltämänsä kappaleen „Suomi surussa“, soittokunnan awustamana.“

Kancockissa on hra Merikannon ollut määrä antaa kaffi konserttia, toisen w. E:n 29 p. „St Patrick haalisia“, toisen, kirkkokonsertin, suom ewan. luterilaisessa kirkossa seuraawana päiwänä. Sisäänpääsy kumpaankin konserttiin 50 senttiä.

Paikkakunnan suomalainen lehti, mainittu „Amerikan Suometar“, terwehtii konsertteja, „ainoita laatuaan kuin on tilaisuus saada kuulla ehkä pitkiin aikoihin“, hywin myötätuntoisesti.

Sähkösanomia

Kajaanin Lehdelle.

Suomen Sähkösanomatöimiston kautta.

Suomen waakuna- merkit kirjeissä.

Helsinki, 15 p. elok. Suomen waakunamerkit kirjeissä owat kielletyt Wenäjän sisäasiainministerin sähkösteitse tulleen käsken mukaan Wieninkonwentšoonin w:lla 1891 luvun 16 nojalla.

Ulkomaalta.

Etelä-Afrikan sota.

Tietoja sotatapauksista.

Kenraali Buller on nyt marssinut Baaljoen yli, nähtävästi suunnaten kulkunsa Transwaalin sisämaahan Mashadoborpiä kohti, koska eräässä sähkösanomassa mainitaan hänen kulfewan Ermeloon päin. Tällä tiellä on hän jo karkottanut Kristian Bothan joukot eräästä asemasta; buurit pakeniwat koihiseen.

Betlehemin ja Harrismithin piireissä ovat englantilaiset tähän asti saaneet 4,140 wankia, joista useimmat wiedään Ceylonin saarelle. Lisäksi on otettu pois 4,000 hewosta ja häwitetty suuret määrät ampumawaroja. Tämän sähköitti lordi Roberts 8 p:nä ja 10 p:nä lisää hän, että Kumble on Harrismithissä saanut 133 ja Hunter Betlehemissä t. k. 8 ja 9 p:nä 130 buuria, joilla oli miljoona karteeshia.

Clandriwerin warustuswäki, jonka buurit ottivat wangiiksi t. k. 6 p:nä, käsitti 300 miestä, jotta olivat etupäässä australialaisia. Kenraali Carrington oli liian myöhään saapunut aavikki.

Dewetin tatak-ajat ovat kumpikin olleet taisteluisia ajetun kansa. Kenraali Methuen joutui t. k. 7 päivän aamulla taisteluun erään Dewetin ofaston kansa Venterfroomin luona. Buurit karkotettiin kulkuloilta, joita he puolustivat sitkeästi. Lordi Kitchener taas oli t. k. 9 p:nä kahatassa Dewetin jälkijoukon kansa Lindequesdriftin luona; samaan aikaan kuuli hän taas lordi Methuenin tykkien paukkuvan. Sittemmin ovat molemmat kenraalit päässeet yhteyteen keskenään; Dewetiä ei vielä liene wangittu.

Kiinan melskeet.

Lähettilästen asema

Pekingissä (he näyttävät olewan to-della elossa) on käynyt yhä waikeam-maksi siitä syystä, että Kiinan hallitus koettaa heitä saada wiekkaudella pois „turwapaikastaan,” jotta se sitä paremmin matkalla woisi heidät joko murhatta tai otattaa wangeiksi. Tästä hallitus tietysti nimellisesti syyttäisi bogareita ja siten pelastaisi itsensä diplomaattillisesti, kun on nähty ol-tawan niin tarjota eroitukseen wemifes-sä siinä, onko se hallitus wai kapi-nalliset, jotka ovat sodan alkanee. Lähettiläät eiwät ole tähän ansaan men-neet, waan ovat selittäneet hallituksil-leen, että he eiwät lähde ennen Peki-ngistä kuin heitä tullaan sieltä nouta-maan. Ja tätä he odottawat, kuten tästä alempana näkyy.

Ranskan lähettiläs on hallitukse-leen lähettänyt näin kuuluwan sähkö-fanoman:

„Diplomaattikunta on äsken saanut Kiinan hallitukselta tiedon, että muka wallat moneen kertaan ovat waatineet meitä lähtemään Pekingistä (!) sota-wäen turwassa. Se pyytää meitä sen woiski walmistautumaan matkalla ja määräämään lähtöpäivän. Mutta me wostafimme tungelijamenille, ettemme woi lähteä paikaltamme ilman halli-tuksemme käsityä, jonka wooski ole-mme welwolliset niille asiasta ilmoitta-maan. Almoitan Teille, että lähdem-me Pekingistä ainoastaan siinä tapauk-sessa, että liittoutuneiden sotawäki saa-puu meitä noutamaan. Tämän ar-meijan täytyy olla sitfi lufuisan, että se woi turwata 800 ulkomaalaisien matkan, joista 200 on waimoa ja lasta ja 50 haawoitettua, ynnä wiesä 3,000 kristityn kiinalaisen matk n, joita emme woi jättää teurastettaw.fi. Kiinalaiseen saattojoukkoon ei misään tapauksessa ole luottamista.”

Wenäjän lähettiläs v. Giers tekee poikkeuksen muitten lähettilästen pää-töfsestä ja pyytää lupaa hallitukseltaan, jotta sen myöntäätin, saada lähteä Pe-kingistä, jo ennen waltain joukkojen saapumista, kulkutawasti siinä tapauk-sessa, jos hänelle annetaan saatto-joukko.

Zulistus, jossa Kiinan hallitus waati lähettiläitä lähtemään, kuului seura-wasti:

„Olemme nyt Sihungshangin ja Sihungshangin neuwosta waltuuttaneet kenraali Junglun ensinnä nimittämään hywia ja waltituja siwili- ja sotilas-wiranomaisia, joiden tulee parhaiden joukkojen kansa saattaa ulkomaisten edustajat Pekingistä Tientsiniin, heti kun lähtöpäivä on määrätty. Jos mittään kapinalliset koettawat matkalla saattaa näiden henkilöiden turwallisuuden waaranalaiseksi, niin tulee wirta-miesten, joiden suojan alaisia he ovat, heti tuhota kapinalliset, jottei mitään erehdyttä tapahtuisi.”

Kiinan hallitus siis edellyttää, että lähettiläiden kimppeun hyökättäisiin. Sitä arwatenkin olisi heti seuraus,

että kiinalainen suojawäki ensimmäiseksi lähti kypälämäkeen, — jottei mitään erehdyttä tapahtuisi

Lähettiläät odottawat kiinteästi liit-toutuneitten joukkojen saapumista Pekin-giin eiwätkä sano tietäwänsä heistä mitään. Elof. 10 p:ltä olewa tieto ilmoittaa, että lähettiläskuntia yhä pi-ritetään ja että tila on epätuwoinen.

Kaikki liittoutuneet wallat ovat suos-tuneet kreivi Walderssen nimittytseen Kiinassa olewain sotajoukkojen ylipääl-litöksi.

Hongkongista ilmoitettiin 10 p elof.: Swatowin seuduilla kestää lewotto-muukfia ja ryöstöä. Warakuningas ei wälitä konsulien warotuksista. Jungt-shoun lähetysasemat on häwitetty: kristityt kiinalaiset kiwitettiin. Kaikki lähetysaarnajaa on lähettänyt Yhdys-waltain konsullille Hongkongin seura-wan sähköfanoman: „Kolme kappelia on taas poltettu, lähetysasemat ryös-tetty ja henkemme saattettu waaraan. Tootai ei liitahdataan. Pelastakaa meidät! Kapinallinen liite lewiää.”

Wenäläiset ja kiinalaiset Mandshurianssa

ovat taistelleet useita taisteluja, joissa jälkimmäiset näyttävät jääwän tap-pion puolelle, waikka owatkin saaneet, ennenkuin wenäläiset saivat apujoukkoja, näille suuria wahingoita rautateitä y. m. häwitämällä. Muutamissa paikoin esiin. on tähtynyt rautateitä korjaillo jo kolmeenkin kertaan.

— **Omnettomuus merellä.** Pariisi, elof. 12 p. Ranskalainen torpedo-wene törmäsi eilen illalla Kap Vincen-tin luona yhteen panssarilaiva „Bren-nucken” kansa ja painui pohjaan. Torpedolaiwan miehistöstä, johon kuului 4 upseeria ja 58 miestä, pelas-tui wain pieni oja.

— **Brescin, kuningas Umbertoon murhaajan rangaistus.** Eräs italia-lainen lehti kertoo seuraawaa siitä ran-gaistuksesta, joka odottaa Bresciä:

Warma on, että Bresci tuomitaan elinlauftiseen wankuteen. Rangaistus-ajasta hänen täytyy ensin istua kym-menen wuotta eroitetussa kopissa. Tällä ajalla ei hän saa tehdä työtä, ei lukea ei kirjoittaa, eikä polttaa tupakkaa. Kun tuomio on langennut, niin mur-hamies ensinnä wiedään metriä lewäään ja kahta metriä pitkään koppiin, jonka omea ei koskaan awata. Siinä on waan aukko, josta wartijat woiwat häntä katfella. Koitten kymmenen wuoden kuluesä ei hän saa muuta rawintoa, kuin leipää ja wettä. Tästä woi kuit-tenkin tappeen waatiesä tapahtua muu-tos. Bresci ei saa puhua kenenkään kansa, eikä kukaan saa hänelle was-tata. Jos wangittu puhuu ainoankaan kerran, taikka jos hän jollain muulla tawalla rikko säännöt, niin hänen ylleen paikalla pannaan pakkoröijy, ja hänet raudoilla köytetään wuoteeseensa. Tse-murhan estämiseksi on röijy niin rafen-nettu, että se tekee käsin liikkumisen mahdottomaksi. Jöksi pannaan hänen wyötätensä ympäri remmi, jolla hän köytetään niin kowaan wuoteeseensa, ettei hän woi edes kääntyä kyljeltä toiselle. Ja wiesä näitäkin määräykfiä woidaan kowentaa. Hänen päälleen woidaan panna toinen wiesä ahtaampi pakkoröijy, jonka hiat ovat suljetut, ja jolla käsiwarret köytetään kiinni rinnan yli ja wiesä kiinnitetään wahoilla rau-doilla. Käsiä kullek jaltoihin nahkai-nen hiha, jota kiristetään kiveelle. Semmoisesä kumarassa ajennossa wan-gin fitten täytyy wietää kaiten päiwän. Jöksi hänen jalkansa pistetään kah-teen reikään, jotta ovat jalkopäässä poikkipuolin olewassa laudassa. Niin hänen täytyy maata aivan liikkumatta. Rangaistusta woidaan osaksi huojentaa wasta wuoden kuluttua. Suojennus on semmoinen, että wanki wiedään isompaan koppiin, jonka omea joskus woidaan raottaa muutaman senttimet-rin werta.

Kirjallisuutta.

— **Sota,** kuwia sotatantereelta 7: mäs eli loppuwihko on ilmestynyt, jo-ten siis koko teos nyt on kirjakaupoissa jaatawana.

Merkilinen nainen.

Kiinan leskifeisarinna, joka on köy-hän laiwurin tytär, saapi huomattaman, waikkei suinkaan kunniaakasta sijaa Kiinan historiassa. Tse-Li on tämän ta-wattoman naisen nimi. Hän on sa-malla kertaa ollut Dyweke, madame Bombadour ja Messalina. Maassa, jossa nainen on orjatar, on hän alim-masta syntyperästä kohonnut yhteiskun-nan korkeimmille kulkuloille. Hän on murhannut yhden keisarin, salamur-hannut yhden keisarinna, mestautta-nut kokonaisen hallituksen ja wooskau-sia pitänyt nyhyistä keisaria wanku-desä. Ja kun hän 30 wuotta on hallinnut Kiinassa, on hän elämänsä iltana uskaltanut ryhtyä taisteluun kaikkia Euroopan suurwaltoja was-taan.

Waikka Tse-Li nuorena kulti „suu-rin jaloin”, hänen jalkojaan ei oltu puristettu, oli hän sellainen kaunotar, että hänen isänsä, laiwuri, uskalsi lah-joitaa hänet eräälle kenraalikuwernöör-ille, joka maksufi antoi isälle pienen wiran. Teesfennellyllä, neitseellijellä näöllään herätti hän niin suurta hu-miota kenraalikuwernöörin haaremissä, että hänet lähetettiin sieltä Pekingiin ja otettiin keisarin orjattarien joukkoon. Ei kestänyt kauwan, ennenkuin keisari Sien-Fong mieltäi häneen. Tse-Li sai pojan, ja wiijasten juonien kautta onnistui Tse-Lille huudattaa tämä kruununperilliseksi. Kiinan keisari ju-listaa nimittäin wapaasti seuralaisensa lähimmästä perheestään, ja kun Tse-Li pani kaikki kyhynsä liikkeelle saadakses kruunun pojalleen, niin tapahtui se sentähden, että hän toiwoi saawansa tilaisuuden hallita hänen nimesään, ja tämän päämaalin saawutti hän kei-sarin kuollessa.

Kolmiwuotisen pojan holhojaksi oli keisari nimittänyt kolme hallintomiestä. Näiltä katkaistiin kaula, ja leskifei-sarinna Tse-Li, jota nyt anasti hallituk-sen, otti persoonallisesti osaa miesten neuwotteluun. Kun hänen poikansa 16-wuotiaana meni naimisiin, jatkoi keisarinna hallitustaan siitä huolimatta, ja wakuuttaaksen itselleen wallan, hei-konfi hän nuoren keisarin terweyttä opiumilla ja naisilla. Hänen aiko-muksensa oli tehdä poikansa awioliitto lapsettomaksi, mutta tässä suhteessa raukeniwat hänen tuumanja tyhjiin. Nuori keisarinna oli tulemasä äidiksi, mutta kuoli hywin ätkiä, ja melkein samaan aikaan kuoli keisariffin, ei ku-kaan tiedä millä tawalla. Ja Tse-Li antoi nyt kruunun serfollensa, nyhyi-selle Kiinan keisarille Kuan-Sulle.

Hän oli kolmiwuotias, ja hänen waalinja oli oikeastaan laiton. Kerro-taan, että kun hän tätinä siwulla seuras-i murhatun keisarin paareja, astui eräs kiinalainen sensori esiin ja pani was-talauseen hänen waltaistuimelle nou-sustaan. Tämän tehtyään otti sen-sori myrkyä ja kuoli heti. Sitä huo-limatta katkaistiin hänen kaulansa ja pää pistettiin seipääseen. Saman koh-talon sai „Peking Gazette” toimitus.

Nuori keisari wälitti kiinalaisten kei-sarien tawallisen kaswatuksen. Neljän wuoden wanhasta täytyi hänen käydä koulua joka päiwä 7 tuntia. Häntä kaswatti 24 perinoppinutta mandari-nia, jotta kymmenen pitkää wuotta piinafivat lasta opettamalla hänelle Confuciusen klasfiliisia teofia, ja kun keisari ei osannut läpshyätä, kurtittiwat opettajat erästä köyhää poikaa, joka tätä taroitusta warten oli aina ope-tushuoneessa.

Tämän ajan kuluesä kehittyi keisari sairaaksi piffuwaimaseksi, joka ruumiil-lisesti oli liian heikko elämään. Hel-mikuussa 1889, kun hän oli 15-wuo-tias, kutsutti keisarinna howiin 3,000 14-wuotiaista kiinalaistyttöä, joista hän wälitti 30. Näistä wälitti keisari yh-den ja suuremmoisilla juhlallisuuksilla, jotta maksiwat toistakymmentä mil-joonaa marffaa, wietettiin hänen häi-tään, nyhyisen keisarinnan Jeh-Sona-lan kansa.

Awoliitto on ollut lapseton eikä tiedetä onko keisarilla lapsia muitten waimojensa kansa. Nuori keisari Kuang-Su elää suljettuna palatsissaan kuningattariensa ja orjattariensa sekä howiwäikensä ympäröimänä, joka prins-seineen, mandarineineen ja eunukkei-

neen nousee noin 6,000 henkilöön ja muodostaa oikeammiten pienen waltion waltiossa, jolla on oma oikeuslaitof-ensa ja menoarwionsa.

Orkesterin matkalta.

Muotokuvia.

(U. S:retä.)

Rajanus.

„Moniwaltaisuus ei ole hywä, yst-waltias olkoon!” niin kuuluu kreikka-laisten wiisaa sananlastu. Niinpä kreikkalaisilla suuressa, kuuluisassa kansallistaistelussa Troijan muurien ulkopuolella oli monta johtajata, monta kuningasta, mutta yksi oli ylin johta-ja, arwofas Agamemnon.

Maamme musfiikimiehet ovat olleet partioirefellä wieraille maille. Heidän sotajoukkonaan ovat olleet sulofoinnut, melodiat, rytmit, kaikki mahdollisuutta myöten puettut kansallisiin pukuihin, kaikki taistellen puolestaan kansallifilla aseilla. Pukujen kestäwyttä, aseitten teräwyttä on mitelty muokalaisten kansa.

Kuka joukon johtajaksi? Kukas muu, kuin maamme tässä suhteessa taatun mies, se joka jo kahdenkymmenen wuo-den kuluesä on wienyt tuleen ensin omat joukkonsa, sittemmin muitten ja aina mitä johtajaan tulee, tehnyt tehtä-wänsä loistawasti, kukas muu kuin Robert Rajanus.

Hänen alotteesta koko reiki syntyi. Hänen optimistinen luonteensa ei ole nähnyt mitään mahdottomuutta siinä, misä muut näkiwät waan pelkkää hulluutta, hänen sitteytensä ei ole lan-nistunut silloinkaan kuin wastukset kai-kenlaiset kohosiwat korkeimmilleen ja hänen tyyni lujutensa on wienyt yri-tyksen onnellisesti perille. Warowai-suus ei ole hänen arwajaan, hänen ohjeanaan on ollut suomalainen sanan-lasku: rohkea rokan syöpi.

Warowaisien tehoitus kuului: annet-takoon konsertti Pariisissa palkatulla orkesterilla, se tulee huokeamaksi ja onnistuu paremmin, joittajat kun owat walmioimiehiä. Mutta Rajanuksen pää-taroitus oli tehdä tutuksi suomalainen musfiikki ei ainoastaan Pariisissa, waan myöskin muissa kulttuurimaisissa, waatia sille arwonantaa siellä misä siitä ei wiesä mitään tietty. Tätä warten hän tarwitti orkesterin, johon hän pitfien harjoitusten kautta sai puhallettu oi-kean hengen, jotta meidän omituinen musfiikkimme tulisi soimaan niinkuin meillä on totuttu sitä kuulemaan. Suunnitelma oli siis suurenmoinen, mutta todellista woiittoa musfiikkimme ei muuten matkasta olisi woinut koit-tua.

Epäilijät owat nyt waienneet, par-jaajat owat wettäytyneet syrjään, Raja-nus on tuonut maamme musfiikille monta woiitofsepeletä. Rohkeus yh-distettynä omien woimien tarffaan tuntemiseen, siinä ominaisuus, joka suuret yritykset perille wie. Rajanuksen tuuma on osoittautunut oikeaksi. Konsertti palkatulla pariisilaisella orkesterilla olisi mahdollisesti herättänyt huomiota Pa-riisissa, mutta muihin maihin tuskin sanoma meidän musfiikistamme olisi saapunut.

Rajanuksella oli arwaluonteinen tehtävä waltiesään esitettävät kappaleet. Kuinka paljon malltia, fowittelemistä, torjumista, siinä on kysymys, se jääpi onkin jääpi hänen yfityijeksi asiat-seen, mutta että paljon hienotuntoi-suutta on käytetty, sitä ofoittaa se seik-ka, että nurkumista ei julkisuudessa ole sanottawasti kuulunut. Agamemnon ja musfiikkimme Ukilles, Sibelius, owat olleet aikana, niinkuin aina muu-toinkin olleet erottamattomia sotawo-veita, joitten wälillä ihmischeikkoudet eiwät ole päässeet sotteemaan.

Winkäläinen Rajanus on johtajana, minäkätköinen hän on johtajalawalla, sen tuntee kohta kaikki suomalaiset, sillä wimeisissä laulujuhlissa oli hänelle uskottu ylin johto ja uskottaneen wie-läkin wastaifluudessa. Hän on waati-maton ja arwofas. Nämät molemmat ominaisuudet hanffiwat hänelle kuwaaman nimittytseen „apostolimai-nen.” Utkomaalaiset arwostelut aset-

tiwat hänet parhaiten orkesterinjohta-jien tafalle.

Yhtä waltimaton ja arwofas kuin johtajalawalla, on hän myöskin orkes-terinsa harjoittajana ja sen jäfenten seurassa. Rajanus on niitä ihmisiä, jotka eiwät tawallifissa oloissa woi-ritellä eiwätkä nuhdella. Galua jos-kus kai ei puuttuisi, mutta kieli ei tot-tele.

Mikä piinapenkki hänelle walmistet-tiin Kööpenhaminasä, kun wieras yleis-jö falsä polfea tömistää jalkojaan, kun moni lähtee wihapäisä pois sa-longista, eikä johtaja woi alkaa kon-ferttia ajoisä syystä siitä, että neljä hywin tärkeätä orkesterin jäsentä eiwät suwaisse saapua määrättynä aikana. Tawallifella malltawaisuudella warus-tettu ihminen olisi antanut Waminsa kohota kulkurilleen, mutta Rajanus kal-peni palttinan karwaiseksi ja wakeni. Konsertin loputtua sai wiioytyksen ai-kaanjaaja käskyn lähteä totia, jos täl-laista uudistuisi.

Käytän tilaisuutta hiukan puhuafse-ni tästä ikäwästä tapahtumasta, kos-kapa huhu pääkaupungissa tahtoo lykätä syyn aivan wäärän henkilön niskaan.

Orkestereissa oli mukana eräs soit-tajawanhus, jolla oli profesforin arwo-nimi. Tätä arwonimä ei wanus enää jaffanut mallilla kantaan, waan joutui aina tuon tuostakin pois tolak-ta, milloin kuuli arwonimen loiston tawalla tai toisella himmenneen. Köö-penhaminasä sai hän huonon huoneen, joka ei muka mitenkään sopinut profesforin afunmoksi. Arwoisä wan-hus päätti kostaa orkesterille sen minkä impresjaario oli rikkonut, jäämällä pois ja houfuttelemalla kolme muuta jäsentä jäämään pois konsertin alusta ja wiipymään 1/2 tuntia yli määräjän. Kaikki nämät kolme henkilöä soittiwat sitfi tekeitä soittokoneita, että alkami-nen ilman heitä oli mahdotonta.

— Rajanus ei ainoastaan ollut or-kesterin johtaja tällä matkalla, waan oli hänen hoteillaan usein ylin talous-denhoito ja taikenlaiset muut pienet astareet, jotka eiwät oikeutta myöten kuuluneet johtajalle. Sentähden waati matka hänen koko tarmonsä, eikä hän sitä fäästäen antanut.

Kuwaamana esimerkkinä mainitta-koon, että kapellimestari muutamia sekuntia ennen ensimmäistä konserttia Pariisissa seinää wästen kirjoitti wa-paalippuja kymmenelle henkilölle, jotka olivat niiden tarpeessa.

Kun taiteilijoita niinkin suuri määrä on liikkeessä, kuin niitä meidän orkes-terisfamme oli, syntyy luonnolain wälttämättömyydellä pienosia salajuo-nia, joista woi kaswaa suuria häiriöitä ell’ei niitä helläwaroin hoitele. Näitten juonien kulettamifisen tarwi-taan järkähtämättömiä lewollisuutta, jota juuri Rajanuksessa synnyndäfesti on yllin tyllin. Häneen foweltuwat Horatiuksen sanat lujatahtoisesta mie-hestä: waikka maailma sottomi, sattui-siwat fipaleet häneen pelottomana.

Rajanus on miehettästä tehnyt miehen työn ja menestyksellä suoritta-nut isänmaallisen tehtäwän.

Sibelius.

Rajanus on lewollisuuden perikuwa, Sibelius hänen antipoodinsa.

Sibeliusen sifu on myrshyijen meren kaltainen. Milloin riemu on ylinnä, milloin itfesuottamus räiskyy waahto-päänä, hetki waan, ja mies on maail-men synkimpjen onnettomuukfien mur-joma. Hän tuijottaa eteenä ikään-kun hän Birgiliuksen seuraamana olisi kyläilemässä Franzesca di Riminiin ynnä muitten fadotettujen kamaloisä kannioissa. Utkomaalimata ei hän silloin tajua, puke nufjajata korwista obi ja hänen satunnainen seurakump-paninsa saa pitää kansapuhetta isen-jä kansa.

Kuluu hetki ja hän sufeltaa esille aivan toifin maailmoihin, usein iloi-ftin tawafiin, joissa waan on riemua ja naurua ja hilfitöntä iloa. Waadi-taan usein suurta miellikuwitusta, ja nopeata käfitystä woidakfeen seurata häntä waihtelewisä kiertokuluisä tai-waan ja manalan wälifillä tanbumilla.

Sibeliusen kansa seurustellesä on aivan samallaisten tunteitten wallassa, kuin hänen jämellyfifään kuollessä. Milloin hän on andante-tuulella ja joittaa sulofia jäweliä ensimmäifillä, milloin taas basuuna räjähtää esille

ja toittotia kummallisia fanfaaria, milloin puhvea foto olento juhalliseen isänmaanrakkauteen. Hänen svertsonsa ei myöskään ole tavallisen kuolevaisen; ei tarvitse olla mitään hätäpoika, ja kumminkin joskus käyty huudattaa: „binnen de Rannen blijnen,“ joilla fanoilla hollantilaisten on tapana rauhoittaa toisiaan.

Menomatalla hän seurustelussa usentien esitti kaunistia sävellystään: „Lemminkäinen lähtee kotia,“ mutta tulomatalla Linnea-laiwalla wäyymys ihmisten ja mattatoverien sa jopapäiwiseen seuraan ajoi hänet ikävien itämerenmaatunalaisten joukkoon, jossa hän istui tuntemattomana ja äänettömänä ja hymyili kuten Tuonelan joutusen — wertaus ontuu — rauhallista, ylliuonnollista, hmywntahoista hmyymelle, jotka jafamme maailmata talustaa.

Sibelius on warmasti tällä matkalla saawuttanut maailman maineen. Häntä on ylistetty niin Berliinisä kuin Pariisissa, ja hänen sävellystään on luwattu ottaa soitettawiksi lähimmäsä tulewaisuuksessa. Maailman maineen saanut on myöskin samalla tunkeilwan huomion alainen ja huomiot julaitaan kaikkien tiedoksi. Sibeliuskin tuytyköön tähän!

Säveltäjämme tulee mainiosti toimeen ilman kelloa, jota poroporwareille on niin wälttämätön kapine. Matkalla en sitä kertaakaan nähnyt, mutta olen kuullut, että siellä kotona Kera-walla kuuluu olewan rafia, jossa se lepää wemättömänä, pölyisenä, tämä perintökalu, joka yhden miespolwen saa uinua. Tottuneena katsomaan auroringosta, kuusta ja taiwaan tähdistä merkkiä psysi hän kumminkin joksentein hywin mutana; Ruotsin läntirantoja palanen tuli kuletua yffinään. Mutta irtaimisto kulti joskus harhaan tahi saapui perille jälestäpäin.

Matkalla mitä näistä maallista! Etihän hän ollut mitään kaupamattujasta, jonka koka onni ja menestys riippuu siitä, onatko koffertit reilassa ja matkassa, hän kulti orkesterin mutana nädäfsen ja kuullakseen, mitä Euroopan yleisö piti hänen omiuties-ta tawastaan kuwata säwelin, mitä hänen sisänsä liikkuu tunnetta ja mielisestä. Ufeimmassa paikasfa sai hän huomata, että yleisö ei pitänyt häntä niin särmäkään, kuin minä hän arwatinkin kaitessa hiljaisuudessa oli kuwailut yleisön tekewän, ja se antoi hänelle työn intoa ja luottamusta. Sillä olkoonpa, että taitelijat kulle miten uutta ja omiutista uraa tahansa, niin yleisön myötätuntoisuus on fittenkin hänelle kallisi woitto, joka kannattaa häntä yhä uufin yrityksiin. Warajohdajan pelkkä arvonimi ei aina suonut hänelle täydellistä tydytystä ja tuo tunne syöfsi hänet hetkeksi mysitillisyiden lammiuoihin, mutta warmat on, että Sibeliukselle itfelleen tästä matkasta oli suuri hyöty jollei muutoin, niin ainakin siihen nähden, että hän teki tärkeitä tuttuwuuksia tällä matkalla.

Matkatoverina hän oli herttainen, rajattoman awosyhdäinen, auttawainen ja ystäwällinen, niin että juonifotkin häneen mielisitwiwät.

kuulla. Sitten hän rauhallisesti laski lewolle muoteen, jonka alla pahantekijä oli. Eipa aikaakaan, niin tuli mies efsille kätöstään ja laufui: „Minulla oli aifomus ryöstää talonne ja tappa teidät, jos waan huutaisitte. Toverini odottawat ulkona. Mutta en moi tehdä, mitä yritin, kuultuani teidän lufewan. Raamattunne pitää minun kuitenkin saada.“ Sen sanotua, otti hän kirjjan, hyppäsi ikkunasta ulos ja häwisi kohta pimeään yöhön.

Wuodet fuluimat. Kerran astui eräässä hartauskokouksessa Amerikasfa tuntematon mies efsille ja kertoi tämän tapauksen, kertoi minkä erinomaisen wai-kutuksen rouwan ihmellinen rauha tefi warfaajeen, ja kuinka tästä miehestä sen jälkeen tuli aiwan toinen ihminen.

„Tämä waras olen minä“; tällä nöyryällä tunnustuksella lopetti puhuja liituttawan kertomuksensa.

Semmoinen ihmellinen rauha, joka wai-kutti warkaan omaantuntoon, on luwattu kaikille kristityille. „Sinun lapsillasi on rauha olewa.“ Jes. 54, 13. Ei ainoastaan rauha, waan suuri rauha on olewa Jumalan lasten perintönä. Maailma on näkewä ja tuntewa, että he rauhan omistawat, kuten waras sen näki yffinässä rouwassa. Tämä kristityille luwattu rauha „käy myös kaifen ymmärryksen yli“, niinkuin apostoli sanoo (Jil. 4, 7); sitä ei moi järki kätittää eikä tutkia, sillä se on järkee korkeampi, on jotain ylliuonnollista, jota maailma ei moi käsittää eikä meille antaa. Tämä rauha on siis itse Jumalan rauha ja on ylewämpi kaikkea maallista ja ihmimillistä, — sentähden on se „suuri“ ja „käy kaifen ymmärryksen yli“. Ihminen, joka sen omistaa, eroaa sen kautta kaikista niistä muista ihmisistä, joilla sitä ei ole, mutta joitten sydämissä kuitenkin on rauhan kaipaus.

Koska tämä rauha on jumalallinen, on se myöskin fatoamaton. „Hänen rauhanfa on olewa loppumaton“ (Jes. 9, 6). Jokainen olisi luullut, että yffinäisen rouwan rauha pian loppuisi, kun hän näki peljättävän miehen wuoteen alla. Mutta koska hänen rauhanfa oli suuri ja jumalallinen, niin se ei loppunut, waan psysi elämän warasfa ja surusfafin woimassa ja karkoitti hänen sydämestään pelwon ja tuskan. — Tämä suuri rauha, joka käy kaifen ymmärryksen yli, ei ole määrätty ainoastaan muutamia etewiä kristityjä warten, waan kaikki kristityt woiwat sen saada, ja heidän tulisi se omistaa, sillä he owat kuitenkin fufutut. Rafo Kol. 3, 15. Miköön yffitään meistä lewätkö ennenkuin olemme sen saaneet, minkä Herra Jumala on luwannut meille antaa.

Wenäjältä.

— **Uusi murkafalu.** Pietarista sähfötetään N. Fr. Presfelle: Tyhkiwäen alikaptieni Koslow on rakentanut etäälle kantawan tyfin, joka puhkafsee kuuden tuuman paksuisen teräspanjarin 16 wistat (115 kilometrin!) matkan päästä. Kokeilut tyfin mallilla owat onnistuneet loistawasti.

Metsässä.

Metsän polkua yksin kuljen, Kuusten warjossa käyskelen; Taiwaan kannelta tähtiparvet Valkkyy, siintäwi loistaen.

Metsän polkua yksin kuljen, Öistä laulua kuuntelen; Huokaa honka, ja kuolonvirttä Veisaa kuusisto tummeten.

Metsän polkua yksin kuljen, Kuuhat kalpea valonain; Väikky eessani entisajat, Kesäunelmat muistossain. —

Laula kuusi, ja huokaa honka, Virttä kuolon mun muistoillein; Äiti surujen, syksy, peitä Kylmään helmaasi toivehein. —

Vaiti polkua yksin kuljen, Varjot yön jo mun peittäwi, Kyynel kiertywi salaa silmään, Sydän oudosti sykkewi.

Tyynty sydän ja kuole toive, Sitä löydä et milloinkaan, Mitä uskot ja mihin luostat — Taistelosi on turhaa vaan.

Yhä polkua yksin kuljen, Kuusten warjossa käyskelen, Hautaa muistojen syksy-yössä Kultaa kuutamoa kalveten.

P:niemi 12/8 1900.

I—p—i.

Tunnettu suomalainen.

Harwa Suomen kansalainen on jättänyt jälkeensä niin kuuluisan ja mainehikkaan muiston kuin tunnettu kansalainen Kustaa Mauri Armfelt. Jos kohtain hänen elämässä tawataan paljon warjopuolia ja hänen käytöksensä monestikin oli kewytmielinen ja huikentelewa, niin täytynee kumminkin myöntää ettei kukaan suomalaisen ennen häntä eikä hänen jälkeensä ole pääsnyt niin lifeiseen yhteyteen monen hallitsijan kanssa ja saawuttanut niin suurta mainetta waltioellisissa piireissä kuin Armfelt. Ollesjaan Ruotsin kunniaan Kustaa III suositti kohosi hän jo nuorena waltakunnan korkeimpiin wirta-arwoihin ja sai vastaan ottaa Ruotsin, Tanskan ja Wenäjän ylimmät wirtamerkit. Kustaa III kuoltua koetti Armfelt kaikin woimin puolustaa hänen poikaansa ja kaiffia hänen laitoksaan, waan menetteli tässä innoissaan niin waromatomasti että hän joutui epäluulon alaisiksi waltioellisista salameheksistä ja oli pakotettu poistumaan Ruotsin maasta. Harhailtuaan monessa paikoin Eurooppa joutui hän wihdoin Wenäjälle, jossa hän eli useampia wuosia kaukaisessa Kalugan kaupungissa. Suomen jouduttua Wenäjän wallan alle koettiwat onnen päiwät taaskin Armfelt'ille. Järjestäessään walloitetun maan asioita huomasi Aleksanteri I kuinka suurena apuna tämä nerokas ja kaiffiin waltioellisiin oloihin perehtynyt mies woisi olla hänelle tässä waikeassa työssä. Armfelt kufuttiin keisarin luo ja saawutti kohta hänenkin rajattoman suosionsa. Hänen wai-kutustaan isänmaamme hywäksi enme tällä kertaa mainitse muuta kuin että hän nimitettiin Turun yliopiston kansleriksi ja Suomen asioita warten Pietarin asetetun komitean puheenjohtajaksi sekä että niin sanottu „Wanha Suomi“ eli Wiipurin lääni hänen toimestaan tuli muuhun Suomeen yhdistetty. Tuskin tarwinnee epäillä että Suomi koskaan olisi saanut niin itfenäisen afeman mahtawan Wenäjän waltakunnan rinnalla ellei Armfelt niin inno-kaasti olisi walmunut sen oikeuksia ja etuja hallitsijan luona.

Myöskin Wenäjän waltakunnan asioita neuwotteli keisari Armfelt'in kanssa ja kerrataan myöskin että hän oli tehnyt suunnitelman sihen tunnettuun jodantäyntyntapaan, jolla Ranskan keisarin Napoleonin mahtawa hyökkäys Wenäjää vastaan torjuttin ja Ranskan maailmanwalla fufistettiin. Kun Keisari sai tiedon että Armfelt, joka lauan aikaa oli sairastanut SARSOE Seloissa, oli kuollut Elokuun 19 p:nä 1814, määräsii hän että tälle kuuluisalle henkilölle oli toimitettava fomat hantajat Wenäjän pääkaupungissa sekä että wainajan ruumis siten oli wietävä hänen omistamaan Santsun säteri kartanoon Suomessa. Saantajaisista kertowat sen aifuifet janomalehdet seuraawaa:

Hantajat pantiin toimeen Elokuun 25 p:nä kello 10 edellä puolen päiwän ja fitä warten oli suomalaisen seurakunnan kirkko Pietarisfa juhllisesti foristettu. Owi, pentti, saanastuoli ja alttari oliwat werhotut mustalla waatteella ja pilareilla oli foristeita mustasta waatteesta ja hopeasta sekä niiden wälillä mustan ja walfaan wäriksi foristeita. Ruumisarffu, jota oli asetettu alttarin eteen, oli peitetty mustalla sametiwaahteella ja arfun päällä oli wainajan miekka ja wyö. Arfun lähellä olewille, punasella sametilla päällystytyille pöydille, oli wainajan funnia-

Tilatkaa Kajaanin Lehti

elokuun alusta vuoden loppuun. Se maksaa toimitukselta tilatessa postissa lähetettynä 1 mk 65 p. ja kaupungissa 1 mk 50 p.

merfit asetetut. Kirkkoon saapui kohta waltakunnan korkeimmat sotilas- ja finoilwirfamechet ynnä wainajan sukulaiset, jonka jälkeen kirkkoherra C. O. Mandelin toimitti ruumisjaarnan. Kirkosta kannettiin ruumis hautausmaalle, ja noin kolme pataljoonaa Wenäjän kaartista yhti juhlasattoon ja ampuwat wainajan funniafsi fuusi eritertaa.

Syyskuun 4 p:nä toi wendläinen jotalaiwa Armfelt'in ruumiin Turkuun, jossa wietettiin uufi surujuhla, suuremofien wäkijoukon läsnä ollesfa, johon kaiffi kaupungin wirastot ottiwat ofaa. Tästä juhlasta kerrataan hywinkin laweasti janomalehdissä ja luetellaan tarkoin missä järjestyksessä surusaattoon ofaaottawat wirastot kulfiwat. Lopusfi janotaan: „Näin loistawaa surujuhlaa ei Suomen wanhin kaupunki ole nähnyt sen jälkeen kuin sotamarski krewi Ohrenswärbin ruumis Kesäkuun 17 p. 1773 kaupungin läpi kuletettiin Wiaporin linnaan hautattawaksi.“

Kajaanin forisintoja.

Elokuun 15 p:nä 1900.

- Tuore raawasiiha, paisti, 80—90 p. kilo.
- „ „ „ „ joppa, 50—60 p. kilo.
- „ fita 50 p. kilo.
- „ muikut 40 p. kilo.
- „ hauki 40—50 p. kilo.
- „ ahwenet 30 p. kilo.
- „ forelli 1:50 p. kilo.
- „ järfi 25 p. kilo.
- „ tuha 40—50 p. kilo.
- „ jäynjä 50—60 p. kilo.
- Suolattu fita 50 p. kilo.
- „ muikut 50 p. kilo.
- „ hauki 50 p. kilo.
- „ ahwenet 30 p. kilo.
- „ järfi 30 p. kilo.
- „ tuha 50 p. kilo.
- „ jäynjä 50 p. kilo.
- Woi 1:80—2 mk. kilo.
- Pehmeä ruisleipä 25 p. kilo.
- Ruiva ruisleipä 30 p. kilo.
- Lehmänfieli 60 p. kpl.
- Ranannunat 20 p. pari.
- Piimä 5 p. litra.
- Maito 15 p. litra.
- Perunat 50—80 p. kappa.
- Sefahalot 8 mk. fiit.
- Mimahalat 5 mk. fiit.
- Weri 10 p. litra.
- Mustikat 20 p. litra.
- Lattoja 35 p. litra.
- Pyynti piirakoita 25 p. pari.
- Suuri foria 1:75 kpl.

Ilmoituksia.

Huuto-kauppa.

Kuluvan Elokuun 25 p:nä klo 10 e. pp. myydään julkisella huutokaupalla paikan päällä Kaupias J. J. Tolosen konkurssipesän lukuun kaikenlaista kauppatavaraa sekä huonekaluja m. m. 1:si seinäpeili, 1:si resoorisohwa ja tuolia kuin myöskin vähän käytetty urkuharmoonio ja polkupyörä.

Kajaanisfa Elokuun 15 p. 1900.

Huutokauppakamari.

Muutamia seminaarilaisia Ruokamiehiä otetaan myöskin. Lähemmin Niina Bergh'iltä.

Vapaaehtoisella huutokaupalla

myydään Pyörteen torpassa Petäiskosken alla, perjantaina kuluvan Elok. 31 päivänä lehmä, 1 hevonen, 1 ompelukone ja kanoja y. m. Huom.! huutosummat owat matkoille lähemisen tähden heti suoritettawat.

Anna Kemppainen.

Palvelijain tarvisijat huomatkkaa!

Useampia nuoria nashenkilöitä, jotka owat Kajaanin waiwashiotohallituksen isfntäwällän alaisfa, saawat halulliset pestata ensi Kefristä alkaen palvelijoiksi. Lähemmin

J. Hyvärisetä.

Metsästys

Kielletty!

Kaisa määrätyn fakon uhalla kiellän metsästyksen Sutelanperän mailfa Paltanien Kylässä. Se, joka todistettawasti moi ilmiantaa salamestästäjät, saa hywän palkinnon.

K. U. Jkonen.

Suomen Eläinwakuutusyhtiön ja Tapaturmawakuutusosakeyhtiön **PATRIAN** asiamies Kajaanisfa **K. Korhonen.**

Kihlaus-, Vihkimä-, Kutsu-, Suru- y. m.

Kortteja

saadaan joutuin ja huokealla **Kajaanin Kirjapainossa**

Turun Hevoswakuutusyhtiön asiamies **Mieslahden Mikkolassa** **D. Keränen.**

Pieni vene

myytävänä JUUSO RÖNNYLLÄ. Syyskuussa poikiva lehmä on myytävänä K. P. KORHOSELLA.

Ilmoituksia välittää

Kajaanin Lehti

kaikkiin maamme sanomalehtiin.

Sunnuntai-lukemista.

Urwaamaton lahja.

I

Yffinäisesä talosfa Lontoon ulkopuolella eli yffinäinen rouwasihminen. Kerran päättiwät muutamat warfaat ryöstää hänen talonsfa ja paniwat toimeen yrityksensä. Millä mielellä mahfokaan rouwa-ruffa olla, kun hän illafilla maata pannesjaan huomasi tuntemattoman miehen kätösfä wuoteensa alla? Et ollut tetään ihmistä lähellä auttamassa; ei woinut hän feltään apua huutaa. Mutta Jumala oli läsnä, ja Hänen kaiffiwaltias suojeluksensa ja woimansa oli hänen luonansa, niin ettei hänen tarwinnut pelätä. Uhhäl-tä annettu rauha sydammesä hän istui ja luki Raamatusta Jumalan sanaa sekä rufioli ääneen läsnä olewaa Wapah-tajaa, jotta wuoteen alla olewa syntetihin efsynyt mieskin saifi Hänestä jotain